

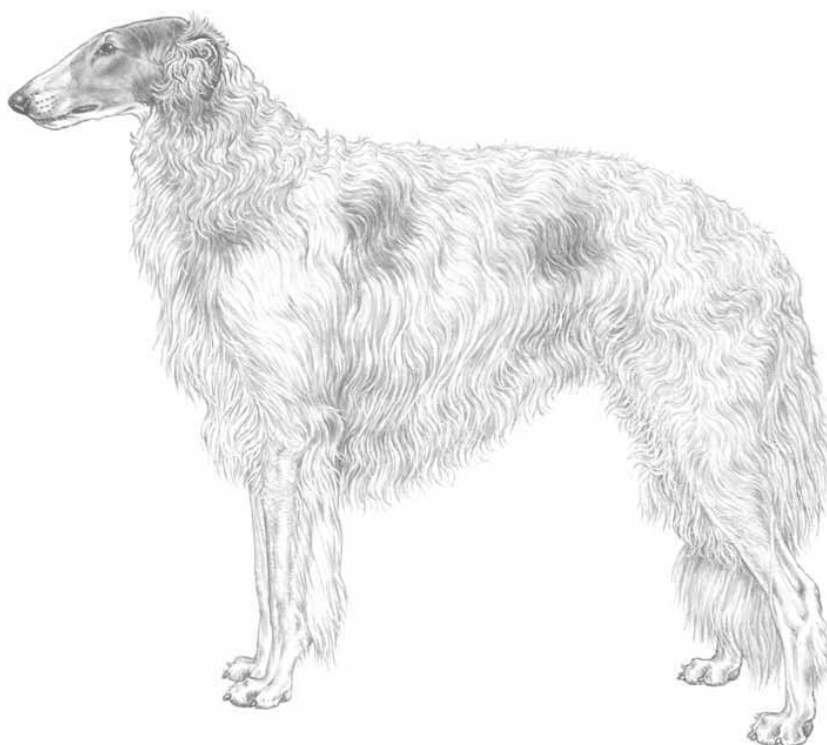
Gruppe: 10

FCI rasenr: 193

FCI dato: 05.11.2019

NKK dato: 15.02.2021

BORZOI

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 10
FCIs RASENR.: 193

RASEBESKRIVELSE FOR **BORZOI**
(Russkaya Psovaya Borzaya)

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Russland.

Bruk:

Jakt, hundeløp og coursing. Jakter med synet, og mest brukt på hare og rev, mindre på ulv. Kombinerer smidighet med utholdenhet og evne til å angripe byttet på en mesterlig måte uten å nøle. Brukt med suksess i coursing og hundeløp.

Historisk bakgrunn

Rasens historie går tilbake til 1400-tallet, da mongolene invaderte Russland.. Tatarene brukte en mynde av arabisk opprinnelse, kalt koutsi, mens russerne ikke hadde hunder som jaktet med synet. De benyttet seg av særskilt kraftige loshaya-hunder som kunne angripe og drepe en hjort, og til og med elg. Krysninger av koutsi og loshaya ble prototypen av borzoi. Disse hundene er avbildet i bønneboken til storfyrst Vasilij 3, far til Ivan den grusomme. På 1500- og 1600-tallet fikk deres etterkommere edlere linjer gjennom tilførsel av nytt blod fra polski chart (polsk greyhound), og ble så populære at de ble eksportert fra Russland. Utviklingen av rasen fortsatte ved å krysse med klock, en kjempestor, sterk, voldsom og skjeggete kurlandsk mynde. Deres etterkommere var hunder uten skjegg, med lang, tynn pels, og ble kalt gustopsovy, de første av borzoitype. Etter innkrysninger av greyhound oppsto chistopsovy-typen av borzoi. Nytt blod fra såkalte fjellhunder (gorsky), og krim-mynder, kjent for sin utholdenhet, ble brukt senere. Rasen borzoi var et resultat av alle disse innkrysningene.

Viktige egenskaper når jakten foregikk i ulendt terreng over korte distanser var årvåkenhet, smidighet og fokus på byttedyret, evne til raske utfall, villskap og mot. Borzoi ble også bruk med stor suksess til jakt på steppene, hvor arbeidet krevde utholdenhet over lengre distanser.

Hetsjakt med store kobbeler bestående av mynder og støvere og spesielle hester, "hunters", oppsto på 17-1800-tallet. Slik jakter besto av flere hundre hunder som skilte seg fra hverandre med hensyn til type og jaktegenskaper. Hetsjakten til storhertug Nikolaj Nikolajevitsj var spesielt berømt, både på grunn av hundenes vakre eksteriør og for deres hurtighet og jaktglede.

Den første kongressen for borzoi-entusiaster ble holdt i 1874, men ikke før i 1888 vedtok Moskva Jaktforening den første rasebeskrivelsen, forfattet av N. P. Yermolov. Hovedtrekkene i denne standarden er fremdeles uforandret til tross for endringer gjort i det 20. og 21. århundre, henholdsvis i 1925, 1939, 1951, 1963, 1969, 1993, 1995, 2006 og 2019.

Helhetsinntrykk:

Aristokratisk helhetsinntrykk. Stor, slank og samtidig kraftfull, harmonisk bygd. Ganske høybent, forholdsvis smal og en aning langstrakt i kroppen. Tisper er noe lengre enn hannhunder. Tynn og elastisk hud uten folder. Tørr, langstrakt og velutviklet muskulatur. Kraftig, men ikke grov benstamme.

Viktige proporsjoner:

- Mankehøyden hos hannhunder lik eller 1–2 cm mer enn høyden fra krysset til **marken**, hos tisper er disse to **punkter like høye**.
- Mankehøyden noe mindre enn kroppslengden.
- Brystdybden ca. halvparten av mankehøyden.
- Avstanden fra **marken** til albuene er **litt** større enn halve mankehøyden.
- Snuten like lang eller litt lengre enn skallen, **målt** fra stopp **stopp** til **nakkeknøl**.

Adferd/temperament:

Rasens temperament skal være rolig med tydelig respons på synsinntrykk. Typisk gangart før den finner vilt er skritt. I jakten på byttet – full galopp. Innstillingen til mennesker er nøytral til vennlig.

Hode:

Aristokratisk, smalt, langt, i proporsjon til helheten. Hodet er så tørt at de (Tørrt, langt, smalt og aristokratisk. Hodet er så tørt at de) største blodårene er synlige under huden. I profil danner skallen og snutepartiets overlinje en lang, lett konveks linje. Verken øyebrynsbuer eller kinnben skal være fremtredende. (uttalt)

<u>Skalle:</u>	Smal, avlang og oval sett ovenfra, nesten flat sett i profil. Fremtredende nakkeknøl.
<u>Stopp:</u>	Knapt synlig.
<u>Nesebrusk:</u>	Stor, alltid sort uavhengig av pelsfarge. Meget fremtredende i forhold til underkjeven.
<u>Snuteparti:</u>	Langt, smalt, godt utfyllt i hele lengden. Rett eller lett hvelvet mot nesebrusken. Avstanden fra stopp til snutepiss er noe lengre enn avstanden fra stopp til nakkeknøl.
<u>Lepper:</u>	Tynne, tørre, tilliggende. Alltid sorte uavhengig av pelsfarge.
<u>Kjever/tenner:</u>	Kraftige, hvite fortenner som er tett plassert . Komplet tannsett. Saksebitt. Tangbitt er akseptabelt, men ikke ønskelig. Manglende 3. molar (M3) og én eller to P1 aksepteres.
<u>Øyne:</u>	Store, mandelformete. Mørk brune til brune . Sorte og tettsittende øyelokksrender.
<u>Ører:</u>	Små, tynne, bevegelige og spisse i tuppen; dekket med kort pels. Ansatt over øyehøyde, forholdsvis liten innbyrdes avstand, plassert langt bak mot nakken. I avslappet tilstand peker ørene bakover, tett langs nakken, tuppene berører nesten hverandre. Når hunden er oppmerksom, bæres ørene høyere, til sidene eller forover. Noen ganger reises ett eller begge ører som hos en hest.
<u>Hals:</u>	Vel ansatt, lang, tørr og muskuløs, med flate sider og lett nakkebue.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Tørre, muskuløse, helt rette og parallelle sett forfra. Avstanden fra marken til albuen er litt større enn halve mankehøyden.
<u>Skulder:</u>	Lang og skråstilt
<u>Overarm:</u>	Lang, moderat skråstilt. Godt markert vinkel mellom overarm og skulder.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende, noe mindre tilliggende under feltarbeid .
<u>Underarm:</u>	Lang, tørr, ovalt tverrsnitt. Smal sett forfra, bred sett fra siden. Albuspissene godt utviklet .

<u>Mellomhånd:</u>	Forholdsvi lang, lett skråstilt.
<u>Poter:</u>	Smale og ovale (harepoter). Hvelvede, godt sluttede. Lange kraftige klør som berører bakken.
<u>Kropp:</u>	
Overlinje:	Lett, jevn og harmonisk buet.
<u>Manke:</u>	Ikke markert.
<u>Rygg:</u>	Bred, muskuløs, spenstig og fleksibel.
<u>Lend:</u>	Forholdsvi lang, hvelvet med god bredde og muskulatur. Sammen med ryggen danner lenden en myk bue som er mer uttalt hos hannhunder enn hos tisper. Buen er høyest på midten, dvs ved 1.–2. lendevirvel.
<u>Kryss:</u>	Langt, bredt, lett hellende . Bredden mellom hoftebena minst 8 cm.
<u>Bryst:</u>	Ovalt tverrsnitt, dypt; ikke smalt, men heller ikke bredere enn krysset, rekker nesten til albue. Brystkassen er flatere ved skuldrene, men gradvis bredere mot de bakre ribbena, som er betydelig kortere. Lett markert forbryst.
<u>Underlinje/buk:</u>	Underlinjen brått opptrukket mot buken.
<u>Hale:</u>	Tynn, båret i form av en sigd eller sabel . Lang, trukket fram mellom bakbena skal den nå opp til øvre hoftebenskam. Godt behåret med rikelig beheng. Henger når hunden står , under bevegelse løftes den, men ikke over rygglinjens forlengelse.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Tørre med god benstamme, velvinklede og muskuløse, spesielt overlår. Sett bakfra skal bakbena være helt rette og parallelle, og noe mer bredstilte enn forbena. I stående skal en tenkt loddrett linje fra sittebensknuten passere foran haseleddet og mellomfoten. Høyde til albuen litt større enn halvparten av mankehøyden.
<u>Lår:</u>	Lange og sterke
<u>Underlår:</u>	Kraftige, muskuløse, samme lengde som lårene.
<u>Haseledd:</u>	Bredt, tørt og med velutviklet hælben.
<u>Mellomfot:</u>	Kort og loddrett

Poter: Smale og ovale (harepoter). Hvelvede, godt sluttede. Lange kraftige klør som berører bakken.

Bevegelser: Fra fjærende trav med lange steg til særdeles hurtig galopp.

Hud: Tynn, elastisk og tettsittende uten rynker.

Pels:

Hårlag: Lang, silkeaktig og myk; bølget eller med store krøller. Små krøller er tillatt. På hodet, ørene og innsiden av bena er pelsen meget kort og tilliggende. På ryggen og nakken er den lengre og ofte bølget; pelsen på utsiden av lårene og øverst på sidene er kortere og kan danne fine krøller. Pelsen på nakken, nederst på sidene, på baksiden av forbena, på lårene og halen er ganske lang og **blank**. Det er vanlig at pelsen ved haleroten er krøllete.

Farge: Alle farger og fargekombinasjoner er tillatt (helfarget, flekkete eller med tan), men ikke kombinasjoner med blå, «isabella» eller brun (sjokolade), eller nyanser av disse fargene.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 75–85 cm
Tisper: 68–78 cm

Feil: **Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal vurderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen, til hundens helse og velferd, og dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.**

- Mankehøyde 2 cm over eller under det som er angitt i standarden
- Kroppslengde mer enn 10 % eller mindre enn 5 % større enn mankehøyden.
- : For små øyne, dyptsittende, runde, lyse, **alle nyanser av hasselnøtt**.
- Små tenner, for stor avstand mellom tennene, manglende én eller to P2. Manglende én eller flere fortenner pga. skade, hvis bittet for øvrig er vurdert
- Lite harmonisk/ujevn overlinje; for markert manke, ikke-symmetrisk hvelving, overlinjens høyeste punkt for langt bak mot krysset
- For lite opptrukket underlinje – nedsunken buk
- Hale som er for kort , bæres for høyt, er ringlet i enden,

bæres til siden eller har en misdannelse (haleknekk)

- Store kroppsflekker av samme nyanse som grunnfargen
- For rett, lodden, grov, flokete eller avrøytet pels, for dårlig utviklet beheng. Samme pelslengde over hele kroppen

Grove feil:

- Grovt hode med løs, tykk hud; løse / ikke tilliggende lepper.
- Kort snuteparti **på grunn av for lite fremtredende nesebrusk**, utpreget stopp
- Blek/lys eller delvis upigmentert nesebrusk, øyelokksrender eller lepper
- Små, **gule** eller dyptliggende øyne; **svaksynt**, for fremtredende blinkhinner
- Tannmangel ut over det som er nevnt under «Feil»
- Ører som er for lavt ansatt, ikke peker bakover mot nakken, med for stor innbyrdes avstand, for store, tykke eller tunge med avrundet tupp
- Kroppslengde mer enn 12 % eller mindre enn 3 % større enn mankehøyden. Over 2 cm avvik i forhold til angitt mankehøyde
- For høyt eller for lavt ansatt hals; rundt tverrsnitt

-Fallende overlinje fra **en godt markert manke** mot haleroten

-**Tydelig karpelend**, flat rygg hos hannhunder

- For smal, for lang eller for flat lend
- Ikke opptrukket underlinje
- For kraftige forben, **runde i tverrsnitt**
- Klumpete, runde eller for flate poter; sprikende tær
- Kort eller tykk hale, manglende beheng
- Utbredte flekker på kroppen av annen farge enn hovedfargen; pels som ikke blir lysere nedover på kroppen
- Overpelset, utpreget underull; grov, hard eller stri pels, manglende beheng

Diskvalifiserende feil:

•
Aggressive eller tydelig sky hunder. Hunder som har fysiske eller mentale defekter.

Farge: Brun eller sjokoladefarget, blå, isabella, avbleket pelsfarge, nesebrusk med annen farge enn sort

Upigmentert nesebrusk, øyelokksrender eller lepper

Øyenfarge: Alle nyanser av grått, grønt, blått; øyne med

forskjellig farge

Alle avvik fra saksebitt (over- eller underbitt), skjev kjeve, manglende fortann eller hjørnetann (med mindre den er brukket); overkjevens tenner slutter ikke tilstrekkelig godt over underkjevens; kjever som ikke lar seg lukke (underkjevens hjørnetenner går opp i/berører overkjeven)

Korketrekkerhale, haleknekk

Kupert eller delvis kupert

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Bare funksjonelt og klinisk friske hunder med rasetypisk konstruksjon bør anvendes i avl.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.